Cena numeru 10 groszy

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS PIOTRKOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI) CZWARTEK, 9 LISTOPADA 1950 ROKU 309

GRATIS

Pod znakiem radości

— ufności w przyszłość i poczucia siły obozu pokoju naród radziecki obchodził XXXIII rocznicę *Wielkiej Rewolucji Październikowej*

MOSKWA (PAP) — **Naród radziecki obchodził 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w atmosferze wielkiego entuzjazmu i zasłużonej dumy z ogromnych zwycięstw, odniesionych na froncie budownictwa komunizmu.** Centralne uroczystości odbyły się w stolicy ZSRR — Moskwie. W przeddzień Święta Październikowego odbyła się uroczysta akademia w Teatrze Wielkim, a w dniu 7 listopada na Placu Czerwonym w Moskwie odbyła się defilada wojsk garnizonu moskiewskiego i wielka manifestacja ludności stolicy.

DEFILADA WOJSK GARNIZONU MOSKIEWSKIEGO

O godz. 10-tej, dnia 7 listopada rozpoczęła się na Placu Czerwonym w stolicy ZSRR defilada wojsk garnizonu moskiewskiego. Na Placu Czerwonym ustawiły się oddziały oficerów - słuchaczy akademii wojskowych, zajmując znaczną część placu *przed gmachem* Rady Ministrów ZSRR. Na gmachu w obramowaniu czerwonych sztandarów widnieją wielkie portrety genialnych wodzów mas pracujących całego świata, założycieli Partii Bolszewickiej i Państwa Radzieckiego — Lenina i Stalina, *transparenty z hasłami październikowymi* KC WKP(b).

Na trybunach po obu stronach Mauzoleum Lenina zajęli miejsca deputowani Rady Najwyższej ZSRR i RFSRR, członkowie Rządu, delegacje przybyłe ze wszystkich republik Związku Radzieckiego, generałowie i oficerowie, stachanowcy i przedstawiciele młodzieży, działacze kultury, nauki i sztuki.

Na trybunach dla gości zagranicznych znajduje się **delegacja polskich mas pracujących z sekretarzem KC PZPR — tow. Edwardem Ochabem na czele, delegacja Chińskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej, delegacje z Rumunii, Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier i Albanii, delegacja Niemieckiej Republiki Demokratycznej, delegacje z Francji, Szwecji, Finlandii, Belgii, Włoch itd.**

Wśród członków korpusu dyplomatycznego znajduje się **ambasador RP w Moskwie — Kazimierz Jasiński.**

O godz. 10-tej wg. czasu moskiewskiego na trybunę Mauzoleum Lenina wstępują kierownicy Partii i Rządu, wicepremierzy — Mołotow, Woroszyłow, Mikojan, Bułganin, Kaganowicz, Andrejew, sekretarz KC WKP(b) Chruszczew, przewodniczący Rady Najwyższej ZSRR — Szwernik, członek Biura Politycznego KC WKP(b) — Kosygin oraz sekretarze KC WKP(b) — Susłow i Ponomarenko.

Defiladą dowodzi generał - roni Artemiew, który składa raport odbierającemu defiladę Marszałkowi Związku Radzieckiego — Budiennemu. **Marszałek Budienny objeżdża kolumny wojsk, składając im życzenia z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Odpowiada mu potężne „hurra" z tysięcy piersi żołnierskich. Marszałek Budienny wygłasza następnie z trybuny Mauzoleum przemówienie.**

Gdy Marszałek Budienny kończy przemówienie z murów Kremla rozlegają się **artyleryjskie salwy honorowe.** Rozbrzmiewają dźwięki hymnu państwowego ZSRR. **Na komendę generała broni Artemiewa rozpoczyna się defilada.**

Przez Plac Czerwony karnym i zwartym szykiem maszerują oddziały słuchaczy akademii wojskowych **im. Frunze, Stalina, Dzierżyńskiego i Żukowskiego. W szeregach tych kroczy wielu doświadczonych oficerów, bohaterów Związku Radzieckiego, przyszłych dowódców wychowanych w szkole strategii stalinowskiej.**

Z kolei przeciągają oddziały Tanańskiej *Dywizji Gwardyjskiej* im. Kalinina, **odznaczonej Czerwonym Sztandarem i Orderem Suworowa. Dywizja ta stoczyła szereg zwycięskich walk w latach wielkiej wojny narodowej, wyzwoliła miasta Orioł i Połtawę, brała udział w wyzwoleniu Polski, forsując m. in. Wisłę i Odrę.** Defilada tej dywizji piechoty całkowicie zmotoryzowanej, wyposażonej znakomicie w artylerię wszystkich kalibrów, w miotacze min wszelkich typów, w tej liczbie słynne gwardyjskie miotacze min — „Katiusze", formacje czołgów — stanowi wymowny przykład tego, **że piechota radziecka posiada nie tylko najpotężniejszą siłę ognia, lecz że jest również najszybszą piechotą świata.**

W szyku bojowym przejeżdża następnie przez Plac Czerwony jedna z najstarszych formacji pancernych Armii Radzieckiej — **Kantemirowska Dywizja Pancerna, odznaczona Orderem Czerwonego Sztandaru i Orderem Lenina.**

Przemarsz wojsk garnizonu moskiewskiego przez Plac Czerwony **pozostawił niezatarte wrażenie, demonstrując ogromną potęgę radzieckiej techniki wojskowej,** sprawność i entuzjazm żołnierzy wielkiego mocarstwa socjalistycznego, świetną organizację, zademonstrował raz jeszcze, iż potężna Armia Radziecka — obrończyni pokoju i wolności ludów, nie ma sobie równej na całym świecie i potrafi udaremnić wszelkie zakusy naśladowców Hitlera, usiłujących rozpętać nową rzeź światową.

MANIFESTACJA LUDNOŚCI MOSKWY.

Po defiladzie wojskowej rozpoczęła się **manifestacja ludności Moskwy. Na czele pochodu maszeruje grupa wybitnych nowatorów produkcji — stachanowców stolicy radzieckiej, a za nią, poczty sztandarowe.**

Przez Plac Czerwony przechodzą członkowie zrzeszeń sportowych, wesoła, radosna młodzież radziecka. Przechodzące obok Mauzoleum szeregi dziewcząt wznoszą wysoko nad głowami bukiety kwiatów.

Zwarcie przechodzą **robotnicy moskiewskich zakładów przemysłowych.**

Obok portretów **Marksa, Engelsa Lenina i Stalina oraz członków Biura Politycznego KC WKP(b)** kolumny manifestujących niosą portrety Mao Tse-tunga, Bolesława Bieruta, Matyasa Rakosi'ego, Klementa Gottwalda, Wilhelma Piecka, Wyłko Czerwenkowa, Gheorghiu - Deja, Kim Ir Sena, Palmiro Togliatti'ego, Thoreza, Dolores Ibarurri, Pollitta, Envera Hodży.

Do późnych godzin popołudniowych przeciągały przez Plac Czerwony kolumny manifestujących.

Manifestacja ludności Moskwy, **przeniknięta duchem radzieckiego patriotyzmu i proletariackiego internacjonalizmu zademonstrowała raz jeszcze wspaniały optymizm narodu radzieckiego, budującego gmach komunizmu, zademonstrowała raz jeszcze całemu światu, iż potężny Związek Radziecki i jego bohaterska Armia czujnie i niezłomnie stoją na straży pokoju.**

Uczestnicy uroczystej akademii w Teatrze Wielkim w Moskwie ślą płomienne pozdrowienia Wodzowi postępowej ludzkości Towarzyszowi Stalinowi

MOSKWA (PAP). — W przeddzień 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej. Na posiedzenie przybyli najwybitniejsi stachanowcy, uczeni, działacze sztuki, weterani bojów rewolucyjnych i ostatniej wojny oraz tow. tow. **Mołotow, Woroszyłow, Mikojan, Bułganin, Kaganowicz, Andrejew, Chruszczew, Szwernik, Kosygin, Susłow, Ponomarenko, Szkiriatow, członkowie Rządu, delegaci do Rady Moskiewskiej.**

Po referacie wygłoszonym przez Marszałka Bułganina zebrani uchwalili z entuzjazmem tekst pisma z pozdrowieniami **do Generalissimusa** Stalina. Pismo to brzmi:

DO TOWARZYSZA JÓZEFA WISSARIONOWICZA STALINA.

DROGI JÓZEFIE WISSARIONOWICZU!

Uczestnicy uroczystego posiedzenia Rady Moskiewskiej delegatów ludu pracującego, zgromadzeni wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, **przesyłają Wam, genialnemu Wodzowi i Nauczycielowi narodu radzieckiego, płomienne, serdeczne pozdrowienia.**

Wielomilionowy naród radziecki, pod przewodem Partii Lenina - Stalina, pracuje z entuzjazmem, by doprowadzić do końca powojenny Plan Pięcioletni odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej Związku Radzieckiego.

Przekroczony już został znacznie przedwojenny poziom rozwoju przemysłu. Pracownicy socjalistycznej gospodarki rolnej osiągnęli poważne sukcesy. Realizowany jest z powodzeniem wspaniały program stalinowski przeobrażenia przyrody.

Z uczuciem gorącej wdzięczności dla swego Rządu Radzieckiego i dla Was, Drogi Towarzyszu Stalinie, lud pracujący naszego kraju powitał historyczne decyzje Rady Ministrów ZSRR w sprawie budowy największych na świecie elektrowni wodnych i urządzeń nawadniających na Wołdze, w Azji Środkowej, na Ukrainie i na Krymie. Wielkie te budowle komunizmu są nowym przejawem Waszej nieustannej troski o dalsze spotęgowanie sił wytwórczych kraju, o stworzenie materialno - technicznej bazy komunizmu, o dobro narodu radzieckiego.

Osiągnięto też wielkie sukcesy **na polu rozwoju radzieckiej nauki i kultury.** Nasi uczeni poświęcają wszystkie swe siły i całą swoją wiedzę **sprawie budownictwa komunistycznego.**

Wy, Drogi Józefie Wissarionowiczu, jako wielki Koryfeusz Nauki, doskonalicie nieustannie i wzbogacacie potężny oręż ideowy Partii Bolszewickiej i narodu radzieckiego — teorię marksistowsko-leninowską. Wasze genialne prace poświęcone zagadnieniom językoznawstwa stały się nowym wielkim wkładem w skarbnicę marksizmu-leninizmu, otworzyły szerokie perspektywy dalszego rozwoju wszystkich gałęzi nauki radzieckiej.

Historyczne na miarę światową zwycięstwa narodu radzieckiego są natchnieniem dla mas pracujących krajów demokracji ludowej, które osiągnęły wielkie sukcesy na drodze budownictwa socjalizmu. Wielomilionowy naród chiński, po zrzuceniu jarzma obcego imperializmu i kliki kuomintangowskiej, buduje z powodzeniem nowe życie na podstawach demokratycznych. Miniony rok był rokiem dalszego wzmocnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Setki milionów ludzi pracy na Zachodzie i na Wschodzie z uczuciem bezgranicznej miłości kierują swe spojrzenia ku Tobie, genialny Wodzu i Nauczycielu całej postępowej ludzkości. Wraz z narodem radzieckim obchodzą chlubną 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej prości ludzie wszystkich krajów, zjednoczeni w potężnym ruchu obrońców pokoju. 500 milionów podpisów pod Apelem Sztokholmskim — to potężny wyraz niezłomnej woli narodów — okiełznania amerykańsko - angielskich podżegaczy do nowej wojny. Uczciwi ludzie całego świata piętnują agresorów amerykańskich — dławiących wolność i niezawisłość bohaterskiego narodu koreańskiego i kolonialnych ludów Wschodu.

Lud pracujący Moskwy i okręgu moskiewskiego zapewnia Was, Józefie Wissarionowiczu, że nie będzie szczędził sił i pracy na rzecz rozkwitu naszej wielkiej ojczyzny socjalistycznej, dla budownictwa komunistycznego społeczeństwa.

Kochany Towarzyszu Stalinie! Życzymy Wam z całego serca wielu, wielu lat zdrowia i owocnej pracy dla szczęścia narodu radzieckiego, dla dobra mas pracujących całego świata!

Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej! Niech żyje nasza potężna Ojczyzna Socjalistyczna! Niech żyje nasz kochany Rząd Radziecki! Niech żyje awangarda narodu radzieckiego — bohaterska Partia Lenina—Stalina! Chwała Wielkiemu i Mądremu Wodzowi narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata — Drogiemu i Kochanemu Towarzyszowi Stalinowi!

Z Rewolucji Październikowej zrodziła się po dwakroć nasza niepodległość

Uroczysta Akademia w Łodzi ku czci 33 rocznicy Wielkiego Października

Falą spływają aż gdzieś, spod sufitu czerwone draperie. Ścielą się wstęgi czerwieni do stóp postumentów Lenina i Stalina.

Przedstawiciele społeczeństwa łódzkiego, działacze partyjni i związkowi, naukowcy, młodzież, robotnicy, zapatrzeni w te dwie najdroższe postacie uczestniczą w podniosłej i uroczystej Akademii.

Akademię zagaja przewodniczący **Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi tow. Marian Minor.** Śle w imieniu mas pracujących naszego miasta gorące, braterskie pozdrowienia dla bohaterskich narodów Związku Radzieckiego. Wtóruje mu burza żywiołowych oklasków.

Zabiera głos **I sekretarz KŁ PZPR tow. Paweł Wojas.** Mówi o wiekopomnym znaczeniu Rewolucji Październikowej.

„Zwycięstwo proletariatu rosyjskiego wybiegło swoim znaczeniem daleko poza granice dawnej Rosji, wywierając wielki wpływ na rozwój międzynarodowego ruchu robotniczego. Przykładem swoim klasa robotnicza Rosji zagrzała i poderwała do walki o władzę robotników wszystkich krajów, zapoczątkowując tym samym nową epokę, epokę rewolucji proletariackich w krajach imperialistycznych.

Nowa, szczęśliwa era zapoczątkowana przez wielką Rewolucję Październikową rozpoczęła się w życiu narodów krajów demokracji ludowej pomyślnie budujących socjalizm. Szczególnie bliska i droga jest rocznica Rewolucji Październikowej ludowi polskiemu. Nie tylko wskazała ona polskiej klasie robotniczej drogę prowadzącą do zrzucenia jarzma wyzysku obszarniczo - kapitalistycznego, ale dwukrotnie w przeciągu 25 lat wyzwoliła naród polski z niewoli.

Masy pracujące Polski osiągając jeden sukces po drugim, umacniają swoją ludową ojczyznę, pomnażają jej bogactwa, wzmacniają obóz pokoju, któremu przewodzi Wielki Wódz mas pracujących całego świata, JÓZEF STALIN.

Na apel huty „Pokój" klasa robotnicza Polski przystąpiła do socjalistycznego współzawodnictwa na cześć 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Niebywałym entuzjazmem reaguje sala, gdy I sekretarz KŁ mówi o olbrzymich sukcesach robotników Czerwonej Łodzi, którzy Czynem Październikowym **przysporzą państwu dodatkowo około 69 milionów zł.** Z dumą i radością spoglądają zebrani na te sukcesy. Sukcesy, które są wyrazem uczuć i myśli klasy robotniczej i mas pracujących. Sukcesy, które przemawiają o wiele goręcej, o wiele żywiej i głębiej niż słowa, zapewnienia i przyrzeczenia.

Tow. Wojas mówi o wzrastającej wciąż **potędze Związku Radzieckiego,** o realizacji gigantycznego planu **przeobrażenia przyrody,** o zdecydowanej **walce o pokój,** jaką Związek Radziecki toczy ze wstecznymi i ciemnymi siłami imperializmu. Mówi o układzie sił na arenie międzynarodowej, **o stale rosnącej potędze obozu postępu i pokoju, który nie dopuści do nowej wojny.** Mówi o **naszej ojczyźnie,** która w oparciu o Związek Radziecki śmiało kroczy w przyszłość, **budując zręby socjalizmu.**

A w przemówieniu jego jak nić czerwona przewijają się słowa: **Rewolucja i Stalin. I za każdym razem, gdy rozlegnie się imię umiłowanego przez wszystkich Wodza, jakby jedną myślą tknięci, zrywają się wszyscy z miejsc, wywołują to imię wśród radosnych okrzyków i długo nie milkną gorące oklaski.**

Niech żyje Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa!

Niech żyje potężny Związek Radziecki, ostoja pokoju i nadzieja ludzkości! Niech żyje Wódz postępowej ludzkości Wielki Stalin! Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej przewodniczący tow. Bierut!

Donośnym echem brzmią okrzyki. Bojowo dźwięczy hymn międzynarodowego proletariatu.

A potem na scenie, na którą spływają potoki czerwonego światła przewija się w filmie, recytacji, pieśni i tańcu historia Wielkiej Rewolucji i lat następnych aż do chwili obecnej.

Ciężka walka, ciężkie zmagania i dni zwycięstwa i dni radosne, pełne chwały; salwy karabinów i wesoła pieśń budowniczych socjalizmu.

Zasłuchani, zapatrzeni przebiegają myślą minione lata i dzisiejszą rzeczywistość, zasłuchani spoglądają w przyszłość, zebrani na pamiętnej Akademii w 33 rocznicę Październikowej Rewolucji, przedstawiciele robotniczej Łodzi.

Polsko-radzieckie braterstwo broni

Dnia 6 bm. z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji, w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie nastąpiło otwarcie wystawy pn. „Polsko - radzieckie braterstwo broni". Na zdjęciu: Fragment wystawy. (Foto-AR St. Wdowiński).

Przed II Światowym Kongresem Obrońców Pokoju

Polska przygotowuje się do Kongresu Pokoju

„Więcej węgla i stali! Więcej maszyn i tkanin! Każde nowe osiągnięcie produkcyjne — to umocnienie światowego frontu pokoju, to gwarancja szczęśliwej przyszłości mas pracujących!" — pod tym hasłem załogi hut, kopalń i fabryk prowadzą wielką akcję przygotowawczą do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Niepowstrzymaną, przeogromną falą płyną zobowiązania robotników, chłopów i inteligencji pracującej. Załogi wielkich pieców hutniczych dostarczają gospodarce narodowej setki ton surówki ponad plan. Górnicy wszystkich niemal kopalń węgla wysoko przekraczają nowe normy. Metalowcy zwiększają szybkość skrawania i precyzyjność obróbki. Włókniarze podnoszą jakość produkowanych tkanin. Pracujący chłopi kończą przedterminowo siewy, zwiększają dostawy zboża, żywca i mleka. Ucząca się młodzież włącza się w ogólny rytm pracy wzmożonym tempem nauki. Na zebraniach partyjnych i związkowych, na naradach wytwórczych ludzie pracy mówią o nowych sukcesach produkcyjnych, mówią o pokoju.

„Pracujemy w imię pokoju" — hasło to stało się zrozumiałe i bliskie każdemu człowiekowi pracy. Śledzą nasze osiągnięcia masy pracujące całego świata, śledzi je braterski naród radziecki.

„Realizując nasze zobowiązania — piszą do swych towarzyszy z Orszy kolejarze stacji Stargard Szczeciński — kroczymy śladami kolejarzy radzieckich, którzy codzienną, wytrwałą pracą zbudowali potężne Państwo Socjalistyczne"...

„Korzystając z waszych doświadczeń — piszą do radzieckich towarzyszy członkowie ZMP-owskich brygad produkcyjnych — niektórzy z nas wyrabiają 420—600 proc. norm indywidualnych, a 130—140 proc. norm zespołowych, budując wielką, socjalistyczną Nową Hutę..."

Na wszystkich odcinkach naszej pracy, na wszystkich frontach naszej walki o pokój, o zbudowanie podstaw socjalizmu, korzystamy z pomocy i przykładu wielkiego Związku Radzieckiego, z doświadczeń jego bohaterskiego narodu.

Naród polski przygotowuje się do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju wzmożoną wydajnością pracy. Nasze siły, siły pokoju rosną i krzepną z każdym dniem. Umacnianie pracą potęgi kraju, zacieśnianie więzów przyjaźni i braterstwa z Krajem Rad — najpotężniejszym bojownikiem o pokój i socjalizm — to nasz wkład w wielkie dzieło pokoju. To nasz udział w walce o szczęśliwe jutro dla każdego człowieka pracy na świecie.

Amerykanie zamknięci w kotle nad rzeką Czongczon

MOSKWA (PAP) — Agencja TASS donosi, że dowództwo naczelne koreańskiej Armii Ludowej ogłosiło w dniu 7 listopada następujący komunikat:

Na wszystkich odcinkach frontu wojska ludowe prowadziły w dalszym ciągu aktywne działania bojowe przeciwko wojskom amerykańskim i południowo - koreańskim.

Na północ od Anczu jednostki Armii Ludowej dotarły do rzeki Czongczon i prowadzą walki w celu zniszczenia oddziałów nieprzyjacielskich okrążonych w rejonie położonym na północny-zachód od tej rzeki.

33 rocznica Wielkiego Października

dniem dalszego zespolenia rewolucyjnej klasy robotniczej i mas pracujących ZSRR i Polski

Przemówienie ambasadora Związku Radzieckiego W. Z. Lebiediewa na uroczystej akademii w Warszawie

Drodzy Przyjaciele i Towarzysze!

Pozwólcie, że z okazji 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej powitam i pozdrowię Was i w Waszych osobach cały naród polski.

33 lata temu, w październiku 1917 roku robotnicy i chłopi Rosji obalili władzę kapitalistów i obszarników w swoim kraju i ustanowili własną nową władzę, władzę rad, dyktaturę klasy robotniczej.

Wydarzenie to posiadało ogólnoświatowe, historyczne znaczenie. **Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa w Rosji otworzyła nową epokę w historii ludzkości, epokę rewolucji proletariackiej, epokę socjalizmu.**

Wielka Październikowa Rewolucja **Socjalistyczna przyniosła przede wszystkim wyzwolenie narodom byłego imperium rosyjskiego. Rosyjska klasa robotnicza zerwała kajdany niewoli narodowej i wyzwoliła wszystkie narody uciskane przez carat. Przyznała ona wszystkim narodom prawo do samostanowienia i stworzenia swoich własnych państw narodowych.**

Tym samym rosyjska klasa robotnicza swoim zwycięstwem w październiku 1917 roku zapewniła wyzwolenie narodowe polskiego narodu i przyznała mu prawo do samodzielnego rozwoju państwowego.

W latach tych proletariat polski, rozdrobniony i osłabiony w warunkach pierwszej wojny światowej, nie mógł zabrać decydującego głosu podczas tworzenia samodzielnego państwa polskiego. Władzę w Polsce zagarnęła burżuazja i obszarnicy polscy, którzy ustanowili swoją dyktaturę, skierowaną przeciwko interesom robotników i chłopów.

W latach tych rosyjska klasa robotnicza, okazawszy pomoc narodowi polskiemu w jego wyzwoleniu narodowym, nie mogła pomóc polskiemu robotnikowi i chłopu w wyzwoleniu się od wyzyskiwaczy, od władzy obszarników i kapitalistów, których panowanie utrwaliło się w Polsce przy pomocy anglo - francuskich i amerykańskich imperialistów.

W ciągu ćwierćwiecza, które minęło od Rewolucji Październikowej do drugiej wojny światowej, **ustrój radziecki w Rosji zmienił całe oblicze kraju. Ustrój radziecki rozbudził olbrzymie siły twórcze, drzemiące w łonie narodu. Robotnicy, chłopi i inteligencja Rosji, Ukrainy, Białorusi, Gruzji, Tadżykistanu i pozostałych republik radzieckich stworzyli potężny przemysł. Kraj zacofany pod względem przemysłowym, przekształcił się w czołowe mocarstwo przemysłowe.**

Przebudowano gospodarkę rolną. Chłopstwo, zrzeszające się w kołchozy, otrzymało wspaniałe i potężne wyposażenie techniczne rolnictwa, na którego podstawie dokonano radykalnego przełomu w pracy chłopa, w jej wydajności, w życiu kulturalnym wsi.

Miliony robotników i chłopów nie tylko zlikwidowały analfabetyzm, lecz otrzymały również średnie i wyższe wykształcenie.

Kraj radziecki w okresie do drugiej wojny światowej, stał się potężnym mocarstwem przemysłowym, opierającym się o wielką socjalistyczną gospodarkę rolną i niespotykaną zwartość wszystkich członków społeczeństwa radzieckiego wokół Partii Komunistycznej i naszego Wielkiego Wodza Towarzysza Stalina.

Przeciwko Związkowi Radzieckiemu skierowała swe główne uderzenie hitlerowska machina wojenna. Wyczerpawszy armię hitlerowską w walkach obronnych, Związek Radziecki rozgromił ją i zwycięsko zakończył wojnę.

Zwycięstwo to wyzwoliło spod jarzma niemiecko - faszystowskiego kraje Europy Wschodniej, w tej liczbie i Polskę, poderwało w tych krajach podstawy dawnych reżimów antyludowych i otworzyło przed masami pracującymi drogę do demokratycznego rozwoju. Państwo demokracji ludowej mogło powstać w tych krajach w wyniku historycznego zwycięstwa Związku Radzieckiego nad imperializmem niemieckim, kiedy najlepsi przedstawiciele klasy robotniczej, pracującego chłopstwa i inteligencji, wypełniając wolę narodu, ujęli władzę w swe ręce i przez to samo zapoczątkowali nową erę w historii swych narodów.

W ten sposób Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, która stworzyła potężne socjalistyczne państwo radzieckie i jego Armię Radziecką, w warunkach drugiej wojny światowej uratowała narody Europy przed niewolą hitlerowską i po raz wtóry przyniosła narodowi polskiemu niezależność narodową. Lecz tym razem dała ona narodowi polskiemu nie tylko niezależność narodową, lecz również wszystkie warunki dla jego wyzwolenia społecznego, dla wyzwolenia od swoich własnych wyzyskiwaczy, wszystkie warunki dla zwycięstwa socjalizmu w Polsce.

Podczas drugiej wojny światowej i okrutnej okupacji niemiecko-faszystowskiej, robotnicy i chłopi polscy, zorganizowani przez Polską Partię Robotniczą w Gwardii Ludowej i Armii Ludowej, toczyli bohaterską walkę przeciwko okupantom faszystowskim o narodowe i społeczne wyzwolenie swej ojczyzny. Polskie masy pracujące z Polską Partią Robotniczą na czele, powitały wyzwolenie swojej ziemi ojczystej z rozwiniętymi sztandarami wyzwolenia narodowego i społecznego, ze sztandarem Polskiej Partii Robotniczej, na którym wypisany był program przewrotu socjalistycznego, program, zrodzony w mękach polskiej klasy robotniczej i pracującego chłopstwa, trwających dwa dziesięciolecia burżuazyjno-obszarniczej dyktatury w Polsce, program, który opłaciły krwią w okresie wojny i ciężkiej okupacji niemiecko faszystowskiej.

Powstałe 22 lipca 1944 roku państwo demokracji ludowej w Polsce ukształtowało się, jako władza robotników i chłopów z marksistowską partią robotniczą na czele. Władza ta odebrała ziemię obszarnikom i oddała ją chłopom. Władza ta odebrała zakłady przemysłowe i banki kapitalistom i oddała je państwu ludowemu. Władza ta, kierując demokratycznym Wojskiem Polskim, które walczyło w składzie radzieckich sił zbrojnych, zagwarantowała przyłączenie do Polski bardzo bogatych Ziem Zachodnich. Władza ta potrafiła bronić skutecznie swych praw do Ziem Zachodnich na konferencji poczdamskiej.

Towarzysz Stalin, odpowiadając na znany prowokacyjny wypad podżegacza wojennego Churchilla w marcu 1946 roku powiedział:

„Współczesną demokratyczną Polską kierują ludzie wybitni. Dowiedli oni czynami, że umieją bronić interesów i godności swojej ojczyzny tak, jak nie umieli robić tego ich poprzednicy."

Kogo tu miał na myśli Towarzysz Stalin? Towarzysz Stalin miał tu na myśli przewodniczącego delegacji polskiej na konferencji poczdamskiej, który z wyjątkową stanowczością bronił interesów i honoru swojej ojczyzny — wodza polskich mas pracujących — Prezydenta Bieruta.

Nowa Polska Demokratyczna w wyjątkowo krótkim czasie odbudowała swoją gospodarkę i przekroczyła przedwojenny poziom rozwoju. Odbudowała ona i przekroczyła poziom przedwojenny swojego rozwoju gospodarczego, jako kraj, prowadzący swą gospodarkę na zasadzie planowości, jako kraj, w którym gospodarzem jest klasa robotnicza. Odbudowała ona swoją gospodarkę jako mocarstwo, które zdecydowanie wstąpiło na drogę socjalizmu.

Przyjęty obecnie i pomyślnie wykonywany 6-letni Plan rozwoju gospodarki narodowej Polski, jest planem zbudowania fundamentów socjalizmu w Waszym kraju.

Oznacza to, **że masy pracujące Polski, opierając się na doświadczeniu, poparciu i bezpośredniej pomocy Związku Radzieckiego, będą mogły w najkrótszym okresie historycznym zbudować socjalizm w swoim kraju, tj. stworzyć społeczeństwo mas pracujących, wolnych od wyzysku i mających zagwarantowany wysoki poziom bytu materialnego i kulturalnego.**

Oznacza to, **że Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, która odbyła się 33 lata temu, założyła fundament dla politycznego, narodowego i społecznego wyzwolenia robotników, pracujących chłopów i inteligencji nie tylko Rosji, lecz również innych krajów świata.**

Oznacza to, że **uroczyście święcąc** 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej masy pracujące Polski wraz z narodami Związku Radzieckiego obchodzą dzień swojego narodowego i społecznego wyzwolenia.

Oznacza to, że dzień 33 rocznicy **Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej jest dniem dalszego zespolenia rewolucyjnej klasy robotniczej i wszystkich mas pracujących Związku Radzieckiego z rewolucyjną klasą robotniczą i masami pracującymi Polski.**

Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje bratni naród polski i jego bohaterska klasa robotnicza!

Niech żyje przyjaźń narodu polskiego i radzieckiego!

Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej przywódca Towarzysz Bierut!

Niech żyje nasz Wielki Nauczyciel i Wódz, drogi nasz Towarzysz Stalin!

Ukazał się Nr 5 (23) „Nowych Dróg"

(wrzesień — październik 1950 r.)

Treść:

Historyczne dni Października

Zmagania z kontrrewolucją

27 października (9 listopada) Moskiewski Komitet Wojskowo-Rewolucyjny odrzucił ultimatum dowódcy Moskiewskiego Okręgu Wojskowego i wezwał robotników i żołnierzy do walki. Kontrrewolucyjne partie mieńszewików i eserowców rozpoczęły wraz z białogwardzistami i junkrami walkę zbrojną przeciwko robotnikom i żołnierzom w Moskwie. Pierwsze zbrojne starcie wojsk rewolucyjnych z junkrami nastąpiło na Placu Czerwonym. Dopiero po kilku dniach buntownicy zostali pobici i w Moskwie władzę ujęły Rady.

Władza radziecka szybko, jak płomień, obejmowała miasta i miasteczka dawnej carskiej Rosji. Dnia 27 października utworzono władzę radziecką w Kazaniu, Rostowie nad Donem, Ufie, Riazaniu, Jakaterynburgu, Kamieńcu Podolskim, Rewlu, Wendenie, Samarze, Saratowie, Witebsku, Jarosławlu, Taszkiencie oraz w wielu innych miastach.

W Piotrogrodzie wznowiono wydawanie centralnego organu bolszewików — gazety „Prawda", która w okresie przed wybuchem powstania nosiła nazwę „Raboczij Put".

Rząd radziecki zwrócił się za pośrednictwem radia do rządów i ludów mocarstw wojujących z propozycją pokoju.

Tymczasem wrogowie ludu usiłowali stworzyć front antyradziecki. We wspólnej nienawiści do władzy radzieckiej łączyli się tak zwani „demokraci" i jawni białogwardziści. Eserowcy oraz mieńszewicy utworzyli pierwszą antyradziecką organizację. Rychło dołączyli się do niej przedstawiciele finansjery, carscy generałowie i tajne organizacje monarchistyczne. Kontrrewolucjoniści weszli w porozumienie z ambasadami Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Francji. Dyplomaci tych krajów od samego początku udzielali kontrrewolucji swego poparcia i pomocy.

Kontrrewolucja rozporządzała doskonale uzbrojonymi i wyćwiczonymi pułkami szkół oficerskich i niektórymi oddziałami kozaków. Kiereński, który zbiegł z Piotrogrodu w samochodzie amerykańskim, ściągał oddziały z frontu i wysyłał je na „Piter".

O świcie 27 października kontrrewolucyjne oddziały generała Krasnowa niespodziewanie zajęły miasto Gatczynę. Sytuacja stawała się groźna dla rewolucji.

Prof. E. Tarle

Członek Akademii Nauk ZSRR

Wieczysta przyjaźń

Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, podobnie jak miesiące zacieśnienia więzów przyjaźni między ZSRR i innymi krajami demokracji ludowej, jest nową, owocną formą rozwoju dobrosąsiedzkich stosunków między naszymi krajami. Organizowanie takich miesięcy pomaga masom ludowym bliżej zapoznać się z osiągnięciami obydwu krajów we wszystkich dziedzinach budownictwa politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

Nierozerwalne więzy przyjaźni między naszymi narodami — ich klasą robotniczą, chłopstwem, inteligencją — zacieśniają się i krzepną coraz bardziej. Uczucia braterskiej solidarności i wzajemnej pomocy między masami pracującymi wyrażają się w przyjacielskiej wymianie listów, wycieczkach delegacji, które zwiedzają fabryki, spółdzielnie produkcyjne, szkoły i instytucje naukowe. Oznacza to, że **przyjazne stosunki między państwami nie ograniczają się jedynie do zawartych przez rządy układów o współpracy i wzajemnej pomocy, lecz znajdują wyraz w uczuciach obopólnej, głębokiej sympatii, jakie powstają w łonie samych narodów.** Historia nie znała dotychczas tak ścisłych, a co najważniejsze, tak trwałych stosunków przyjaźni między poszczególnymi państwami. Niewątpliwie rozwój tej przyjaźni stanie się w przyszłości przedmiotem wnikliwych badań historyków naszych narodów.

Jest rzeczą historycznie uzasadnioną, że wyzwolenie spod jarzma faszystowskiego otrzymał naród polski właśnie z rąk narodu radzieckiego, który był jedynym w Europie narodem zdolnym nie tylko do przeciwstawienia się hitlerowskim agresorom, lecz również do ich zniszczenia. Ten niezmiernie doniosły dla dziejów ludzkości akt był rezultatem tego, że przed 33 laty naród radziecki skruszył okowy caratu, następnie zaś w krótkim czasie zbudował w swym kraju socjalizm.

Między Polską Ludową a Związkiem Radzieckim wytworzyły się stosunki tak ścisłe i tak przyjacielskie, jakie nie byłyby możliwe ani dla dawnej Polski szlacheckiej, ani dla reakcyjnej Polski międzywojennej. I nie ma siły, która zdolna byłaby zachwiać te dobrosąsiedzkie stosunki między naszymi narodami.

Przyjaźń między Polską i ZSRR, to jedno z dobrodziejstw, które przyniósł Polsce ustrój demokracji ludowej. Tej nowej formie państwowej, formie dyktatury proletariatu, obce są wszelkie plany agresywne; jej pokojowe dążenia pozwalają na nawiązanie owocnych stosunków przyjaźni ze wszystkimi krajami, które szczerze dążą do pokoju.

Ścisły sojusz polityczny między ZSRR i Polską z góry skazuje na fiasko wszelką agresję, skierowaną przeciwko naszym krajom. Nasz układ o przyjaźni i wzajemnej pomocy stanowi jeden z poważnych punktów oparcia w walce przeciwko podżegaczom wojennym.

W przyjaźni polsko-radzieckiej ucieleśnia się szlachetne marzenie Mickiewicza, które podzielał on z naszym Puszkinem, marzenie o owym czasie, „gdy narody zapomną waśni i w jedną rodzinę wielką się połączą".

Porto-Rico — przykład amerykańskiej »demokracji«

Bezprzykładne okrucieństwa amerykańskich bandytów, popełniane na ludności koreańskiej, wstrząsają do głębi opinię światową, ujawniając zbrodniczość systemu imperializmu. Imperialiści nie przebierają w środkach w celu ujarzmienia podbitych narodów. Ostatnie wypadki na wyspie Porto Rico przyniosły nowy przyczynek do charakterystyki **„demokracji" kapitalistów z Wall Street.** Warto zapoznać się bliżej z położeniem ludności na tej **wyspie, której rozpaczliwe powstanie przeciwko amerykańskim ciemiężcom stanowi tylko epizod ogólnoświatowej walki wyzwoleńczej ludów kolonialnych.**

Porto Rico, wyspa archipelagu Wielkich Antylów, ma 8896 km² i 2.200.000 ludności. Od 1898 roku należy do Stanów Zjednoczonych, które przejęły ją od Hiszpanii w wyniku wojny amerykańsko - hiszpańskiej. Stolicą wyspy jest **port San Juan**, gdzie ostatnio miały miejsce **najzaciętsze starcia z wojskami amerykańskimi.** 63 proc. ludności trudni się rolnictwem i rybołówstwem, 8 proc. zaś pracuje w przemyśle. Głównymi produktami wyspy są: cukier, kawa, tytoń i bawełna. 85 proc. produkcji cukru rafinuje się w USA, co przynosi wyspie stratę ponad 30 milionów dolarów rocznie. Tytoń Porto Rico został przez tytoń amerykański całkowicie wyeliminowany z rynków światowych.

W rezultacie kolonialnej gospodarki USA **bezrobocie na Porto Rico sięga 300.000 ludzi.** Ponad 40 proc. ludności stanowią analfabeci. Warunki sanitarne ludności są straszne, wystarczy przytoczyć tu słowa amerykańskiego komisarza dla spraw zdrowia, który oświadczył, że **„psy w lecznicach amerykańskich mają lepszą pomoc, niż obywatele Porto Rico w szpitalach".**

Amerykańska służba bezpieczeństwa musiała opublikować ostatnio raport, dotyczący panujących na wyspie stosunków. Z raportu wynika, iż 84 tys. rodzin żyje na wyspie Porto - Rico w straszliwej nędzy i w okropnych warunkach mieszkaniowych. Warunki sanitarne są przerażające. Na 25.000 osób przypada jeden lekarz, śmiertelność wśród dzieci wynosi 78 na 1000, ogromny procent kobiet rodzących umiera przy porodzie. Raport stwierdza, iż „położenie dzieci na Porto Rico jest prawie najgorsze na całym świecie".

Wraz ze stałym obniżeniem i tak nędznych zarobków koszty utrzymania na Porto Rico wzrosły w ubiegłym roku o 300 proc. **Toteż niesłychana nędza doprowadziła lud Porto Rico do powstania zbrojnego przeciwko kapitalistycznym wyzyskiwaczom.**

Rozruchy wybuchły 30 października i objęły szybko całą wyspę.

Szczególnie ciężkie walki miały miejsce **w stolicy San Juan oraz w innych miastach, gdzie czołgi i samoloty amerykańskie zmasakrowały powstańców.** Za pomocą barbarzyńskich metod udało się Amerykanom stłumić powstanie, ale stan oblężenia trwa nadal. Kolonizatorzy amerykańscy wysyłają na wyspę nowe oddziały wojskowe w obawie przed wybuchem nowych rozruchów. Sytuacja jest napięta. Policja obsadziła wszystkie wejścia do miast i zablokowała drogi.

Powstanie ludności Porto Rico zwróciło uwagę opinii światowej na niezwykle ciężkie położenie mas pracujących w tej kolonii amerykańskiej. Nawet londyński „Times", zapominając o równie barbarzyńskich metodach stosowanych w koloniach brytyjskich, zmuszony był stwierdzić, że „Stany Zjednoczone powinny wykazać większy wysiłek w kierunku poprawienia sytuacji mieszkańców swoich terytoriów kolonialnych".

Powstanie w Porto Rico i masakra jej ludności to dobra ilustracja do „dobrodziejstw" amerykańskich, do fałszywych legend „Głosu Ameryki" o rzekomym dobrobycie, jaki zapewnia opieka Ameryki. **Ludność Porto Rico nie cofnęła się przed walką zbrojną, by pozbyć się tej opieki. Krwawy terror wobec podbitych ludów nie zdoła zdławić wciąż narastającego oporu mas pracujących przeciwko eksploatatorom amerykańskim. Walka wyzwoleńcza ludów kolonialnych trwa i musi przynieść im ostateczne zwycięstwo.**

A. M.

Komunikat Wydziału Szkolenia KC

Cykl pogadanek dla kursów partyjnych I stopnia na wsi „O budownictwie podstaw socjalizmu w Polsce" rozpocznie się w sobotę, dnia 11. 11. 1950 r. o godz. 17.05 na fali 1312,6.

Każdy temat powtarzany będzie dwa razy w tygodniu, w sobotę o godz. 17.05 i w niedzielę o godz. 14 na tej samej fali.

Wydział Szkolenia Partyjnego KC PZPR

Aktywiści związkowi manifestują swe uczucia gorącej miłości do Związku Radzieckiego

Sala teatralna ORZZ wypełniona do ostatniego miejsca. Przybyli tu na akademię, zorganizowaną przez koło Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przy ORZZ, przodownicy pracy oraz aktywiści związkowi w **celu uczczenia 23 rocznicy Rewolucji Październikowej.**

Po odegraniu przez orkiestrę tramwajarzy hymnów państwowych Polski i Związku Radzieckiego, przewodniczący koła **TPPR** przy ORZZ, **tow. Pawlicki** w krótkim zagajeniu wyraził uczucia zebranych, pełne miłości dla Związku Radzieckiego.

Za stołem prezydialnym zasiedli sekretarze ORZZ **tow. tow. Wasiak i Stankiewicz**, sekretarze organizacji partyjnej przy ORZZ **tow. Zdonek** i międzyzwiązkowej organizacji partyjnej **tow. Kaczmarkiewicz**, aktywiści związkowi oraz przodownicy pracy — **tow. tow. Kondrasiewicz, Banasiak, Nowicka i Zielińska.**

Referat na temat historycznego znaczenia Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej wygłosił **tow. Woźniak** ze Związku Odzieżowców.

Tow. Woźniak omówił wielkie przemiany, jakie w wyniku Rewolucji Październikowej nastąpiły w Związku Radzieckim i na całym świecie. Związek Radziecki **to przykład imponującego budownictwa socjalistycznego.** Klasa robotnicza Polski ze szczególną czcią obchodzi dzisiejszą rocznicę. Zawdzięcza bowiem Związkowi Radzieckiemu **swoje polityczne i społeczne wyzwolenie. Dziś, korzystając z pomocy Związku Radzieckiego, budujemy w naszym kraju fundamenty socjalizmu.**

Gdy tow. Woźniak zakończył swój referat okrzykami **na cześć Towarzysza Stalina, Związku Radzieckiego — ostoi światowego pokoju i na cześć przyjaźni polsko - radzieckiej, — gwarancji naszych sukcesów —** na sali długo rozbrzmiewały żywiołowe oklaski oraz skandowane okrzyki: **Stalin — Bierut — pokój!**

Armia Ludowa wypiera Francuzów z ważnych pozycji strategicznych

LONDYN (PAP) — Korespondent Agencji Reutera donosi z Saigonu, **że oddziały francuskiego korpusu ekspedycyjnego wycofują się nadal z zajmowanych dotychczas stanowisk pod naciskiem Vietnamskiej Armii Demokratycznej.** Potwierdzają się wiadomości, że korpus ekspedycyjny ewakuował wszystkie miejscowości na zachód od Czerwonej Rzeki. Pod względem strategicznym najważniejsza była tu miejscowość Hong-Hoa.

Ostatnia linia obronna wojsk francuskich przebiega zaledwie o 24 kilometry na zachód od Hanoi.

Wycofujące się z Lao-kai oddziały francuskie toczą zaciekłe walki z **nacierającymi wojskami vietnamskimi i ponoszą dotkliwe straty.**

Kronika Piotrkowa

WAŻNIEJSZE TELEFONY

10-72 Straż Pożarna
10-70 Szpital Międzykomunalny
15-87 Pogotowie lekarskie — ul. Stalina 45

KINA:

Kina: „Polonia" i „Bałtyk" — festiwal filmów radzieckich.

ADRES REDAKCJI:

Aleja 3 Maja Nr 4. tel 15-81
Interesantów przyjmuje się od godz 16 do 18

Rozdzielnia: ul Słowackiego 26 tel. 15-40

Ogłoszenia drobne przyjmuje tylko Urząd Pocztowy

Fabryka Sklejek wykonała roczny plan produkcji

W dniu 6 listopada Piotrkowska Fabryka Sklejek wysłała do Centralnego Zarządu Przemysłu Leśnego w Warszawie oraz do Okręgowej i Powiatowej Rady Związków Zawodowych meldunki treści następującej:

„My, robotnicy Fabryki Sklejek w Piotrkowie, meldujemy, że w dniu 6 listopada br. o godzinie 7.05 wykonaliśmy plan roczny produkcji, przyśpieszając wykonanie pierwszego roku Planu Sześcioletniego o 55 dni. Tym samym wykonaliśmy na 19 dni przed terminem swoje zobowiązania długofalowe.

Osiągnięcia swoje zawdzięczamy wzmożeniu współzawodnictwa pracy, wykonaniu podjętych zobowiązań, wzmocnieniu socjalistycznej dyscypliny pracy, wprowadzeniu szkolenia ideologicznego i zawodowego.

Do przedterminowego wykonania planu rocznego przyczynili się przodownicy pracy: Władysław Kopyciel, Józef Motyliński, Piotr Kulesza, Józef Dawidowicz, Jan Misztela, Józefa Zielonka, Janina Piechura, Stanisław Szafrański, Jan Braglik, jak również grupa remontowa, która wypełnieniem zobowiązań podjętych z okazji Kongresu Pokoju przyśpieszyła remont maszyn i urządzeń o 4 dni".

* * *

Podczas przerwy śniadaniowej w Fabryce Sklejek trzy gwizdki syreny fabrycznej były hasłem do zbiórki całej załogi fabrycznej. Do zebranych przemówili: dyrektor fabryki tow. Aleksandrowicz, przewodniczący Rady Zakładowej i przybyły specjalnie na tę uroczystość I sekretarz Komitetu Miejskiego PZPR, tow. Balcerski.

Fakt wykonania przez Piotrkowską Fabrykę Sklejek jako pierwszego zakładu przemysłowego w Piotrkowie i jednego z pierwszych w kraju swojego rocznego planu produkcji na 55 dni przed terminem, to wielki sukces zbiorowego wysiłku załogi, biorącej w 100 procentach od początku br. udział we współzawodnictwie pracy. Wyniki takie, jak 213 procent normy wykonywanej przez łuszczarza Jana Misztelę, 201 proc. normy przy rżnięciu kloców osiągane przez tow. Jana Barglika, 184 procent łuszczarza Dawidowicza Józefa, 171 proc. i 160 proc. normy majstrów zatrudnionych przy prasie hydraulicznej: tow. tow. Władysława Kopyciela i Józefa Motylińskiego — to osiągnięcia, które przyczyniły się do przedterminowego wykonania planu. Przodownicy pracy otrzymają na zebraniu w dniu 11 listopada nagrody pieniężne.

Dzięki przedterminowemu wykonaniu zobowiązań przez grupę remontową, wszystkie działy produkcyjne mogły sprawnie pracować, bez postojów maszynowych. W grupie remontowej wyróżnił się tow. Mycka Stefan awansowany dzięki swoim zdolnościom i pracy samokształceniowej na stanowisko technika oraz majstrowie brygadziści ślusarscy tow. tow. Marian Gronowski, Józef Chałubek i tokarz Zdzisław Gemel.

Przedterminowe wykonanie planu produkcyjnego jest też zasługą racjonalizatorów pracy. Zastosowane przez nich ulepszenia przyczyniły się do skrócenia cyklu produkcyjnego i pozwoliły na zaoszczędzenie surowca.

Tow. Owczarek usprawnił rolki do łuszczarki, przedłużając znacznie czas ich użycia oraz wynalazł nowy sposób konserwacji starych rolek, dzięki czemu mogą one być ponownie użyte. Tow. Beresko usprawnił działanie ręcznej szlifierki, udoskonalając ją w ten sposób, że zamiast dwóch, do obsługi szlifierki wystarczy jeden człowiek.

Załoga Piotrkowskiej Fabryki Sklejek nie poprzestanie na dotychczasowych osiągnięciach, lecz dąży do dalszych sukcesów.

(K)

Uroczystości na cmentarzu w Rakowie

W dniu 7 października w rocznicę Rewolucji Październikowej odbyły się na cmentarzu w Rakowie uroczystości poświęcone pamięci bohaterów radzieckich, poległych w roku 1945 przy wyzwalaniu naszego miasta spod hitlerowskiej okupacji.

Cmentarz ten został splantowany i ogrodzony przez junaków SP, którzy w czynie październikowym podjęli się opieki nad grobami żołnierzy radzieckich.

Załoga ZPS w Woli Krzysztoporskiej uroczyście obchodziła Październikowe Święto

Zakłady Przemysłu Spożywczego w Woli Krzysztoporskiej z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, w dniu 7 listopada br. otworzyły świetlicę i stałe kino krótkometrażowe. W czasie uroczystej akademii wręczono nagrody przodownikom pracy ostatniego etapu indywidualnego współzawodnictwa pracy. Nagrody w kwocie od 45 zł. do 120 zł. otrzymali ob. ob. **Antoni Cacotka, Kazimiera Brzęczkowska, Aleksander Verrworon, Antoni Kieroś, Leon Ziemba, Tadeusz Czoja, Edward Grzegorzewski, Stanisław Miller, Józef Pawłowski, Edward Margasiński, Lucyna Wieczorek, Adam Kociołek, Jan Frankiewicz, Jan Wożyński, Józef Grzybowski, Stefan Filipczak, Józef Margasiński i Jan Ogrodniczak.**

(B)

SZKOLENIE RATOWNIKÓW SANITARNYCH

Oddział Polskiego Czerwonego Krzyża w Piotrkowie zorganizował ostatnio 9 kursów ratowników I stopnia przy szkołach podstawowych. W Piotrkowie uruchomiono 6 kursów i trzy kursy w powiecie, w Woźnikach i Mazurkach. Na kursach młodzież zostanie przeszkolona w udzielaniu pomocy w nagłych wypadkach. Każdy kurs liczy od 30 do 60 osób. Wykładowcami są instruktorzy PCK, a w powiecie przeszkoleni nauczyciele. Kurs obejmuje 20 godzin wykładowych.

15 listopada br. Oddział PCK w Piotrkowie otwiera kurs ratowników przemysłowych w Państwowym Przedsiębiorstwie Budowlanym Nr 22. Na kursie tym wykłady przeprowadzać będą instruktorzy, pielęgniarki oraz lekarze.

Szeroki udział nauczycieli i młodzieży w Narodowym Spisie Powszechnym

Wykonanie rozległych zadań, wchodzących w zakres Narodowego Spisu Powszechnego, który odbędzie się w dniu 3 grudnia br., wymaga włączenia do prac spisowych szerokiego aktywu społecznego, liczba bowiem samych tylko komisarzy spisowych wyniesie 120 tysięcy osób.

W związku z tym ministrowie: Oświaty, Rolnictwa i R. R., Nauki i Szkół Wyższych oraz prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego wydali specjalne zarządzenia, polecające pracownikom administracji szkolnej, nauczycielstwu oraz młodzieży szkolnej powyżej lat 16 i akademickiej wzięcie jak najszerszego udziału w pracach przygotowawczych do spisu i w samym spisie.

Przy spisach powszechnych nauczycielstwo dawało zawsze wielki wkład w prace przygotowawcze, jak popularyzacja spisu, werbunek komisarzy spisowych, szkolenie komisarzy i in.

Nauczyciele i pracownicy administracji szkolnej, a także odpowiednio przeszkolona i uświadomiona politycznie młodzież powyżej lat 16 weźmie obecnie udział w kontroli wykonanych już wykazów nieruchomości i gospodarstw rolnych, w podziale terenu na obwody spisowe, w werbunku i szkoleniu komisarzy spisowych oraz w akcji propagandowej, przede wszystkim na terenie szkół.

Ponadto przewiduje się masowy udział nauczycieli i starszej młodzieży akademickiej w czynnościach samego spisywania, w charakterze obwodowych komisarzy spisowych. Praca ta będzie premiowana w wysokości zależnej od liczby spisanych obiektów. Specjalnie wyróżniającym się komisarzom spisowym przyznawane będą dodatkowe nagrody pieniężne i dyplomy uznania.

Pracownicy administracji szkolnej, nauczyciele i młodzież szkolna, biorący udział w przeprowadzaniu spisu będą zwolnieni od swych normalnych zajęć.

Uruchomienie produkcji strunobetonów otwiera nowe horyzonty przed naszym budownictwem

W związku z olbrzymim rozwojem naszego budownictwa i przejściem do nowych wyższych form wykonawstwa budowlanego, w Planie 6-letnim przewiduje się poważną rozbudowę przemysłu prefabrykacyjnego.

Jedną z nowych, nieznanych dotąd w Polsce gałęzi produkcji elementów prefabrykowanych jest produkcja betonów strunowych, tj. udoskonalonego żelbetonu. Już w pierwszym roku Planu 6-letniego na Żeraniu, uruchomiono pierwszą wytwórnię tego nowego materiału budowlanego. W latach następnych realizacji Planu wybudowane zostaną dalsze zakłady.

W obecnym etapie produkcja pierwszej wytwórni strunobetonów posiada charakter raczej doświadczalny. Ma ona też na celu spopularyzowanie nowego materiału na rynku budowlanym.

Pierwsze stropy strunobetonowe zostały już ułożone w nowobudujących się domach. W najbliższym czasie pierwsza linia kolejowa otrzyma strunobetonowe podkłady, a przez podwarszawskie pola przebiegnie pierwsza linia energetyczna na strunobetonowych masztach.

Produkcja strunobetonów, która stała się możliwa między innymi dzięki udostępnieniu nam bogatych doświadczeń radzieckich w tej dziedzinie — otwiera zupełnie nowe horyzonty przed naszym budownictwem.

Przy zastosowaniu strunobetonu osiągając te same efekty zużywamy o wiele mniej stali i betonu, aniżeli przy stosowaniu żelbetonu. Oszczędność stali wynosi przeciętnie dla różnych typów konstrukcji około 50 procent, zaś oszczędność betonu około 60 procent. W roku 1955 dzięki produkcji strunobetonów, oszczędności na stali w budownictwie wyniosą jak obliczono około 70 tysięcy ton, na cemencie około 60 tysięcy ton, na drzewie zaś około 20 tysięcy metrów sześciennych.

Produkcja strunobetonu jest prosta. Polega ona na obetonowywaniu naciągniętych prętów stalowych, które po stwardnieniu betonu zostają zwalniane. Druty, kurcząc się, sprężają beton. Dzięki temu sprężeniu strunobeton jako materiał budowlany posiada cenną właściwość elastyczności i odporności na wstrząsy i uderzenia. Cechy te pozwalają na wykorzystanie betonu strunowego jako materiału zastępującego drzewo w podkładach kolejowych, masztach energetycznych itp., gdzie elementy żelbetowe nie zawsze zdają egzamin. W porównaniu z prefabrykatami żelbetowymi prefabrykaty strunobetonowe odznaczają się lekkością, co pozwala na łatwiejszy ich montaż i transport. Wyeliminowane jest też pękanie elementów, występujące szczególnie podczas transportu.

Beton strunowy nadaje się do prefabrykowania elementów budowlanych do bardzo różnorodnych celów: a więc dźwigarów mostowych, konstrukcji dachowych, stropów, masztów energetycznych, podkładów kolejowych, pali fundamentowych itp.

Strunobeton posiada również ważne zastosowanie jako materiał zastępujący drzewo i konstrukcje stalowe. Nad drzewem ma tę przewagę, że jest niepalny, nie gnije i jest tańszy. Nad konstrukcjami stalowymi zaś góruje tym, że nie wymaga konserwacji i jest bardziej ogniotrwały.

Biorąc pod uwagę ilość wykonywanych rocznie konstrukcji żelbetowych na setkach budowli w całym kraju, łatwo sobie uzmysłowić wielkość oszczędności, jaką gospodarce naszej przyniesie zastosowanie zamiast żelbetonu, konstrukcji strunobetonowych.

Powszechne zastosowanie konstrukcji strunobetonowej przyczyni się w znacznym stopniu do wykonania przez budownictwo śmiałych zadań postawionych przez Plan 6-letni.

Prządki z piotrkowskich ZPB na kursie zawodowym

W tych dniach wyjechało do zakładów włókienniczych w Tomaszowie i Częstochowie 20 kandydatek na instruktorów z piotrkowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego na Bugaju.

Kurs będzie trwał 9 miesięcy. Wszystkie kursantki zatrudnione zostaną jako instruktorki-prządki w ZPB w Piotrkowie.

Wzorowa świetlica w Piotrkowie

W lokalu Związku Bojowników o Wolność i Demokrację w Piotrkowie przy ulicy Legionów 16, znajduje się w trzech salach wzorowo urządzona świetlica, posiadająca bibliotekę składającą się z około 700 książek o treści beletrystycznej i naukowej oraz bibliotekę marksistowsko - leninowską, tygodniki i pisma codzienne polskie i radzieckie. W świetlicy jest duży wybór rozmaitych gier i zabaw. Przy świetlicy są zorganizowane dobrze pracujące zespoły artystyczne: taneczny, recytatorski, dramatyczny oraz balet dziecięcy.

Wybory do władz Związku Bojowników o Wolność i Demokrację

W dniu 12 listopada br. w kołach terenowych Związku Bojowników o Wolność i Demokrację **w Bełchatowie, Gorzkowicach i Łęcznie odbędą się wybory do władz Związku.**

Przedłużenie ulicy Mickiewicza

W związku z planem rozbudowy miasta, rozpoczęto już prace nad przedłużeniem jednej z najnowocześniejszych ulic Piotrkowa, ulicy Mickiewicza. Będzie ona doprowadzona do ulicy Rolniczej.

Ponieważ ulice te leżą w sąsiedztwie hut szklanych „Kara" i „Hortensja", przewiduje się budowę na tym odcinku domów robotniczych.

Kurs dla kierowników świetlic spółdzielni produkcyjnych

W dniach od 8 listopada do 20 grudnia Referat Kulturalno-Oświatowy Powiatowego Zarządu Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Piotrkowie organizuje kurs dla kierowników świetlic Spółdzielni Produkcyjnych. Zapisy przyjmuje PZGS przy ul. Stalina 63.

Wydziały socjalne przystąpiły do planowania akcji letniej

Sekcja Opieki nad Dzieckiem przy Wydziale Oświaty Prezydium MRN w Piotrkowie rozesłała do wszystkich zakładów pracy specjalne formularze w sprawie zaplanowania na rok 1951 liczby przedszkoli, dziecińców, kolonii, półkolonii i świetlic.

Ponieważ jeszcze wiele zakładów pracy formularzy tych nie zwróciło — Wydział Oświaty za naszym pośrednictwem apeluje o niezwłoczne nadesłanie wspomnianych formularzy, gdyż inaczej nie może być mowy o racjonalnym zaplanowaniu akcji letniej na rok przyszły.

Wybory uzupełniające do zakładowych organizacji związkowych

Zarząd Pow. Oddz. ZNP w Piotrkowie przeprowadza obecnie uzupełniające wybory do międzyzakładowych i zakładowych organizacji związkowych, które z różnych przyczyn zostały zdekompletowane na początku bieżącego roku szkolnego.

Przeprowadzane są także wybory delegatek do Rady Kobiecej przy Pow. Zarządzie ZNP w Piotrkowie.

Wzrost nakładów inwestycyjnych w plantacjach tytoniowych

Rosnąca z roku na rok powierzchnia uprawy tytoniu wymaga również stałego zwiększania nakładów inwestycyjnych w tej dziedzinie. Głównym dostawcą materiałów inwestycyjnych dla upraw tytoniowych, jest Centrala Rolnicza Spółdzielni, która zaopatruje plantatorów w niezbędne artykuły, jak: nawozy sztuczne, materiały budowlane dla budowy suszarń, opał itp.

W roku bieżącym CRS dostarczyła plantatorom tytoniu różnych materiałów inwestycyjnych na sumę prawie dwukrotnie wyższą, niż w 1949 roku.

W porównaniu z rokiem bieżącym plan inwestycyjny na 1951 rok przewiduje dalszy wzrost nakładów inwestycyjnych w plantacjach tytoniowych o 47 procent. Powierzchnia uprawy tytoniu w roku przyszłym zwiększy się o 12 procent.

ZMP-owcy pomagali przy kopaniu ziemniaków

Sześćdziesięciu ZMP-owców z Liceum Pedagogicznego brało udział w kopaniu ziemniaków w spółdzielni produkcyjnej w Lubiatowie. Każdy ZMP-owiec wykopał przeciętnie 2000 kg ziemniaków. Brygada ZMP otrzymała specjalną pochwałę od Prezydium P.R.N.

Władysław Rymkiewicz 12)

Ziemia wyzwolona

Powieść

Samoliński jak zwykle przez chwilę się namyślał.

— A skąd to idziecie? — spytał powoli.

Mężczyzna ruchem ręki wskazał na północ.

— To w Grabowie nie ma mleka?

Mleka? — roześmiał się przybysz urągliwie. — Tam same wody, cholera! Utopić się można. Wszystko zalane. Przyszliśmy dopiero osuszać. Niech to szlag trafi, strzeliło mi do głowy, żeby tam pracy szukać!

— To pan tam robisz przy pompie? — wtrącił Poncyliusz wytrzeszczając zdrowe oko

— Przy pompie — brzmiała odpowiedź. — Jestem pomocnikiem mechanika. Licho mnie tam przyniosło. Ani się człowiek nie nażre, ani wyśpi. Żarcie — same ryby i ryby, nic więcej. Spanie — na siennikach, na podłodze. Komary tną jak cholera. Szyb nie ma. Okna zapychają na noc workami ze słomą. W izbie duszno, człowiek poci się, jak w łaźni, przy otwartych oknach spać pan nie możesz, bo komary zatną na śmierć.

— Ale płacą za to nienajgorzej — indagował jednooki.

— Nienajgorzej? — warknął pomocnik mechanika. — Pan to nazywasz „nienajgorzej", sto dwadzieścia złotych dziennie? A tak! Co, nie?... Śmiechu warte! Wolałbym się nająć za parobka — zwierzał się wylewnie. — Wiedziałbym za co harują! U bogatego gospodarza kałdun bym miał pełny i grosza trochę odłożył A co, może nie?

Zajrzał poufnie Samolińskiemu w oczy.

— A może pan potrzebuje pomocnika w gospodarstwie?

— Tymczasem to jeszcze nie.

— No, to jak będzie z tym mlekiem?

— Bronia! — zawołał Samoliński na córkę, krzątającą się w podwórzu. Wyjął mechanikowi z ręki bańkę i podał Brońce. — Nalej tu panu ze trzy kwaterki.

— Więc powiadacie, że na Grabowie odwadniają? — zagadnął Poncyliusz. — To już niedługo całe Żuławy osuszą?

— Osuszą?... Panie, żeby tu przyszedł kapitał zagraniczny, to by może i osuszyli — dowodził hałaśliwie pomocnik mechanika. — Ale tu są takie wariaty, co liczą, że własnymi siłami odwodnią całe Żuławy. No, to już im Schumacher przepowiedział, że pięćdziesiąt lat będą osuszać i nie osuszą tej ziemi.

— O to, że właśnie! — zgodził się Samoliński. — Ja mówię to samo, że bez pomocy zagranicy nie damy rady.

Bronka przyniosła bańkę, pełną mleka.

— To ile się należy?

— A co tam będziem się liczyć — wyrzekł powoli Samoliński.

— Niech panu idzie na zdrowie.

— No, to dziękuję!

Pomocnik mechanika podał rękę po kolei wszystkim trzem mężczyznom i Bronce i przedstawił się z miejską elegancją:

— Nazywam się Cegła. Stanisław Cegła. Bardzo mi przyjemnie zawrzeć nową znajomość. Zajdę tu jeszcze kiedy.

— Prosimy! Prosimy — zapraszał Samoliński.

Dzierżąc uważnie bańkę z mlekiem, Cegła ruszył do bramy.

VI

W lipcu otrzymał Samoliński z UNNR-y piękną gniadą klacz, którą przyprowadził na uździenicy bez wędzidła, wczesnym rankiem, cichaczem, jakby kradzioną. I jakoś nie cieszył się ani chwalił nowym przydziałem, a pytania Bronki na ten temat zbywał półgębkiem. Po śniadaniu powiedział do Janika.

(dalszy ciąg nastąpi)

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka w dniu 9 listopada 1930 r.

MAGISTRAT BEZ PIENIĘDZY

Niedobór budżetowy zarządu miejskiego w Łodzi — za czas od stycznia do października wynosi już około pięciu milionów złotych. W związku z tym w magistracie prowadzone są szybko prace, mające na celu redukcję szeregu ważnych wydatków.

W pierwszym rzędzie magistrat przystąpi więc do... redukcji pozostałych robotników sezonowych. Wstrzymane również zostaną wszelkie roboty naprawcze — celem uniknięcia katastrofy finansowej.

TRAGICZNA SYTUACJA BEZDOMNEJ RODZINY

„Republika" pisze: W podwórzu domu przy ul. Abramowskiego 5 od dłuższego czasu mieszka pod gołym niebem rodzina 40-letniego Józefa Zientali, składająca się z ośmiu osób.

Zientala został wyeksmitowany przez właściciela kamienicy i wyrzucony z sześciorgiem małych dzieci na bruk.

Tragiczna sytuacja wyeksmitowanego, który w okresie obecnych chłodów jest zmuszony z małymi dziećmi nocować pod gołym niebem — wywołała wielkie wzburzenie w okolicy.

REDUKCJE W TOMASZOWIE

W dniu wczorajszym do Urzędu Pośrednictwa Pracy w Tomaszowie zgłosiło się 220 robotników, zwolnionych z pracy przez tutejszych fabrykantów.

Jest to swego rodzaju rekord miejscowy, ponieważ jak dotąd redukowano robotników nieco mniejszymi partiami.

Z NĘDZY...

W mieszkaniu własnym przy ul. Zielonej 11 (Bałuty) napił się większej dozy jodyny 57-letni Wacław Rajski. Przyczyną samobójstwa był brak środków do życia.

* * *

W domu przy ul. Henryka 2 wypiła większą ilość kwasu solnego 23-letnia H. Janikówna.

FABRYKANCI I KAMIENICZNICY PRZECIW REGULACJI MIASTA ŁODZI

„Republika" ogłasza list otwarty związku fabrykantów i związku właścicieli kamienic — w sprawie planu regulacyjnego.

Plan regulacyjny, przewidujący poszerzenie szeregu wąskich ulic łódzkich, jest zdaniem powyższych organizacji nie do przyjęcia. Fabrykanci i kupcy — w razie przejęcia części nieruchomości pod poszerzone ulice grożą „procesami o każdy metr kwadratowy gruntu".

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR NOWY (ul. Daszyńskiego 34, tel. 181-34)
Godz. 19,15 „Bohaterowie dnia powszedniego".

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA (ul. Jaracza 27)
Godz. 15 i 19.15 „Wieczór Trzech Króli" — Szekspira.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY (ul. Obrońców Stalingradu 21 tel. 150-36)
O godz. 19.15 sztuka K. Simonowa „Obcy cień".
Kasa czynna od 10 do 13 i od. 16.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA"
Dziś o godz. 19.15 „Swobodny wiatr". Bilety ulgowe są już do nabycia.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI (ul. Jaracza 2, tel. 217-49)
Aż do otwarcia nowego gmachu przy ul. Więckowskiego Nr 15-17 — teatr nieczynny.
Na otwarcie teatru: „Rodzina Ulianowych", I. Popowa, w inscenizacji Idy Kamińskiej.

TEATR „PINOKIO"
Godz. 17 — „Pan Tom buduje dom"
Kasa czynna od godz. 15.

TEATR „ARLEKIN"
Godz. 17 widowisko pt. „Sambo lew".
Kasa czynna codziennie od godz. 10

TEATR „OSA" (ul. Traugutta 1, tel. 272-70)
Ostatnie dni! Dziś o godz. 19.30 „Śluby murarskie" czyli „Wodewil Warszawski" Gozdawy i Stępnia.
Ceny biletów zniżone o 50 proc.

KINA

ADRIA dla młodzieży (Stalina 1) „Młodzi marynarze", dod. „Młodzież w walce o pokój", godz. 16, 18, 20

BAJKA (Franciszkańska 31) „Statek pułapka", dod. „Wrotki wschodnie", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

BAŁTYK (Narutowicza 20) „My z Kronsztadtu", dod. „Wyspa Jonasa", godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program Aktualności Krajowych i Zagranicznych Nr 42-50", Kronika Nr 45-50 „Świat Młodych", „Przegląd sportowy" Nr 5-50 , „Moskwa socjalistyczna". godz. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21

HEL (Legionów 2) — Kino nieczynne.

MUZA (Pabianicka 178) „Arinka" dod. „W kraju socjalizmu" Nr 7-50 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

POLONIA (Piotrkowska 67) „Upadek Berlina" II seria, dod. „Mistrzowie szybkich wytopów", godz. 17, 19, 21 (Dla dzieci powyżej lat 7)

PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 76) „Orzeł Kaukazu" I seria, dod. „Wielki budowniczy Matwiej Kozakow", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

REKORD (Rzgowska 2) „Wyspa bezimienna", dod. „Zorza polarna" godz. 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 8)

ROBOTNIK (Kilińskiego 178) „Historia jednego wynalazku", dod. „Człowiek z góry wysokiej" godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

ROMA (Rzgowska 84) „Lichwiarz Gobseck", dod. „Wysłannicy pokoju". godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

STYLOWY (Kilińskiego 123) „Wielki przełom", dod. „Zwienogród", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

ŚWIT (Bałucki Rynek 2) „Trzeci szturm", dod. „Przegląd sportowy" Nr 3-10, godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

TATRY dla młodzieży (Sienkiewicza 40) „Młodzi marynarze", dod. „Młodzież w walce o pokój", godz. 16.30, 18.30, 20.30

TĘCZA (Piotrkowska 108) Kino nieczynne.

WISŁA (Daszyńskiego 1) „Przekształcanie przyrody", dod. „Włodzimierz Majakowski" godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) „Upadek Berlina" II seria. dod. „Mistrzowie szybkich wytopów", godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla dzieci powyżej lat 7)

WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) „Knock-out", dod. „Konik morski" godz. 16, 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 10)

ZACHĘTA (Zgierska 26) „Córka marynarza", dod. „Nasz dom", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

Co usłyszymy przez radio

Program na czwartek 9 listopada 1950 roku.

11.50 „Głos mają kobiety". 11.57 Sygnał i hejnał. 12.04 Dziennik. 12.15 Pieśni ludowe narodów ZSRR. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 (Ł) Reportaż aktualny dla wsi. 13.30 Aud. szkolna dla klas III—IV. 13.50 Duety fortepianowe. 14.15 „Uczniowie majstra Biskupa" — rep. liter. 14.30 Koncert dla szkół. 15.00 Muzyka. 15.10 Utwory wiolonczelowe kompozytorów polskich. 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych. 15.50 (Ł) Zagadka muzyczna. 16.00 (Ł) Aud. TPPR — „Z leninowskiego Komsomołu bierzemy wzory". 16.20 (Ł) Słuchowisko dla dzieci pt. „Fujarka i dzbanuszek" wg. bajki Katajewa w tłumacz. i radiof. A. Jędrkiewicza. 17.00 Dziennik. 17.15 (Ł) Koncert rozrywkowy. **17.40 Lekcja języka rosyjskiego.** 18.00 (Ł) „Od naszych korespondentów". 18.10 (Ł) „Słuchamy muzyki". 18.45 (Ł) „Popularyzujemy zapaśnictwo" — pog. Zb. Skibickiego. **19.00 „Wszechnica Radiowa".** 19.20 Koncert Ludowej Kapeli i Chóru. 19.45 **„Odpowiedzi fali 49".** 20.00 Dziennik. 20.30 Koncert Krakowskiej Orkiestry i Chóru PR. 21.30 Muzyka i aktualności. 22.00 „Ostatnia noc" — fragm. powieści Z. Nałkowskiej. 22.00 Koncert muzyki radzieckiej. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Utwory fortepianowe i pieśni Schuberta.

Na Kongresie Pokoju w Berlinie

(Rozmowy z delegatami Niemiec Zachodnich)

Korespondencja własna AR z Niemiec

BERLIN, w listopadzie 1950 r. Przed gmachem Opery Państwowej w Berlinie, gdzie obradował Kongres Pokoju narodu niemieckiego, rojno i tłoczno. Niemniejszy ścisk panuje w hallu, gdzie podczas przerwy toczą się ożywione dyskusje na temat pokoju i walki z podżegaczami do wojny.

Zbliżamy się do grupy młodych delegatów z Zachodnich Niemiec. Okazuje się, że mamy przed sobą dwóch Hamburczyków i jednego delegata z Zachodniego Berlina (z amerykańskiej dzielnicy Steglitz). Hamburczycy dumni są z tego, że w Prezydium Kongresu jest aż tylu „zachodniaków", a m. in. ich przyjaciel, dzielny Heinz Fink, przewodniczący rady zakładowej największej stoczni w Hamburgu „Deutsche Werft".

Karol Heinz Heidorn z Hamburga jest w swoim mieście rodzinnym sekretarzem jednego z dzielnicowych komitetów pokoju na przedmieściu Harburg (olbrzymi port towarowy). Jest bez pracy, ponieważ nie ma w Hamburgu zajęcia dla murarzy. Nic się tam nie buduje. Opowiada on o ostatnich manifestacjach pokojowych, podczas których doszło do starć z policją Adenauera. Aresztowano wtedy 180 osób, z których 20 skazano na rok i więcej więzienia. „Ale nic tym nie wskórają, ponieważ **coraz to nowi ludzie łączą się z nami do walki o pokój i ruch nasz rośnie jak na drożdżach**" — powiada z dumą 18-letni Hamburczyk.

Jego 19-letni kolega, Heinrich Schröder z Hamburga, jest również bezrobotny. „Ale o tym nie chcę tutaj w Berlinie mówić — powiada mój rozmówca — bo przyjechałem nie biadać nad swoim losem, ale radzić nad zabezpieczeniem pokoju..." Schröder opowiada, w jaki sposób wraz z grupą młodych bojowników o pokój rozpoczął kampanię pokojową w wielkich zakładach gumowych „Phoenix" w Hamburgu. W czasie strajku w tej fabryce, Schröder zebrał ponad 270 podpisów pod Apelem Sztokholmskim.

Hamburczycy opowiadają o taktyce, jaką stosuje młodzież w Zachodnich Niemczech dla zmylenia policji w czasie demonstracji pokojowych. Początkowo małe grupki demonstrantów wychodzą na przedmieście, powodując rozdrobnienie zmasowanych sił policyjnych. Gdy następnie bojownicy o pokój bocznymi uliczkami zbierają się na rynku lub na placu ratuszowym, mogą swobodnie przez długi czas demonstrować na rzecz pokoju, podczas gdy policja skoncentrowana jest na przedmieściach. W ten sposób doszło np. w Hamburgu do wielkiej manifestacji w dniu 1 października.

Chłopcy z Hamburga stwierdzają znaczny wzrost sił pokojowych, odkąd remilitaryzacja w Trizonii weszła na konkretne tory. **„Ludność nie chce umierać za imperializm"** — powiada Schröder.

W drugim kącie sali jakaś grupa delegatów z Zachodu powtarza z uznaniem słowa wielkiego pisarza, **Arnolda Zweiga**, wypowiedziane na otwarciu Kongresu Pokoju w Berlinie: **„Walka o pokój jest wielką szansą narodu niemieckiego. Poprzez nią naród niemiecki może naprawić błędy i odpokutować winy, które popełnił w swej najnowszej historii".**

Jakaś delegatka z miasta Herne (Westfalia) powiada, że **„u nas wiele osób podpisało Apel Sztokholmski, ponieważ wierzymy, iż walka przeciwko bombie atomowej jest równocześnie walką przeciwko remilitaryzacji".** Inna grupa delegatów z Brunświku, która nielegalnie przedostała się do Berlina, powiada nam: **„Nawet zachodnia policja pomogła nam na granicy i wskazała właściwą drogę do Berlina. Nienawiść do imperialistów rośnie u nas z dnia na dzień, odkąd coraz to nowe wojska okupacyjne zabierają nam mieszkania na kwatery. Ludzie widzą już jak na dłoni skutki polityki Adenauera..."**

„Jestem członkiem SPD — powiada delegat z miasta Harzburg — **i przyjechałem do Berlina, aby się osobiście przekonać, w jaki sposób Niemiecka Republika Demokratyczna walczy o pokój i przeciw remilitaryzacji. My nie zgadzamy się z polityką Schumachera i coraz szersze koła naszych członków otwarcie występują przeciwko niej".**

Trzykrotny dzwonek wzywa nas na salę obrad. Gdy opuszczamy hall Opery Państwowej, słyszymy przez głośnik pierwsze zdania listu, skierowanego do Prezydium Kongresu przez byłego kapitana wojennego statku „Emden", **Helmuta von Mükke**, który nie mógł z powodu choroby opuścić Kilonii. **Stary marynarz apelował do wszystkich Niemców, aby utworzyli wspólny front bojowników o pokój w całych Niemczech i nie dopuścili do remilitaryzacji Niemiec Zachodnich i utworzenia z nich amerykańskiej bazy wojennej.**

Marian Podkowiński.

Ze sportu

Studenci Akademii Wychowania Fizycznego

wysłali gorące pozdrowienia swym kolegom z Instytutu Wychowania Fizycznego im. Stalina w Moskwie

W udekorowanej sali Akademii WF odbyła się uroczysta akademia z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej dla studentów tej uczelni. W uroczystości wzięli również udział przodownicy pracy z fabryki im. gen. Świerczewskiego.

O znaczeniu Wielkiej Rewolucji Październikowej mówił student uczelni Gowsz. Referat jego nagradzali wielokrotnie zebrani oklaskami i okrzykami na cześć Generalissimusa Stalina i na cześć pokoju. Po słowach mówcy: „Z nami jest Towarzysz Stalin i dlatego zwycięstwo nasze jest pewne" zebrani długo skandowali: Sta—lin, po—kój.

Podsumowania zobowiązań studentów AWF, które w większości zostały wykonane z nadwyżką, dokonał student Młodzikowski. Najważniejsze z nich to przeprowadzenie badań dzieci i personelu w przedszkolach, przeprowadzone przez pracowników ambulatorium AWF, przepracowanie 2100 roboczogodzin przez studentów AWF w PGR przy wykopkach buraków oraz zaimpregnowanie 220 par nart.

Następnie odczytano telegram do studentów Instytutu Wychowania Fizycznego im. Stalina w Moskwie, który zebrani przyjęli owacyjnymi oklaskami. A oto tekst depeszy:

„Drodzy Koledzy! My studentki i studenci AWF, słuchacze 10-miesięcznego kursu wychowania fizycznego, zgromadzeni na uroczystej akademii ku czci 33 rocznicy Rewolucji Październikowej, zasyłamy Wam nasze gorące pozdrowienia. Pragniemy Was zapewnić, że dołożymy wszelkich starań, ażeby podnieść naszą wiedzę teoretyczną i nasze praktyczne wyniki na jeszcze wyższy poziom. Pragniemy być godnymi tego zaufania jakie w nas pokłada nasza Partia i Rząd. Zapewniamy Was, że w walce o pokój stoimy w pierwszym szeregu wspólnie z Wami oraz całą postępową ludzkością i pokój ten wywalczymy. W walce o podniesienie stanu zdrowia mas ludowych, upowszechnienie kultury fizycznej i rozwój ruchu sportowego w Polsce, siły i wiadomości czerpiemy z Waszej skarbnicy osiągnięć i Waszego doświadczenia.

Niech żyje i krzepnie przyjaźń radzieckich i polskich sportowców! Niech żyje Chorąży postępu i walki o pokój Józef Stalin.

Na zakończenie części oficjalnej dyrektor AWF — Kosman odczytał nazwiska wykładowców, studentów i personelu technicznego uczelni, wyróżnionych za owocną pracę.

Po części artystycznej odbyły się pokazy gimnastyczne, podnoszenia ciężarów i walk zapaśniczych.

KONKURS HISTORYCZNY „GŁOSU" (6)

Poniżej zamieszczamy **szóste zdjęcie konkursu historycznego** oraz kupon, uprawniający do wzięcia udziału w konkursie.

Zadanie uczestników konkursu polega na odgadnięciu — **co każde z dziesięciu kolejnych zdjęć przedstawia.**

Przypominamy, że **wszystkie zdjęcia dotyczą okresu Wielkiej Rewolucji Październikowej, która zrodziła pierwsze w świecie mocarstwo socjalistyczne, a narodowi polskiemu dwukrotnie przyniosła wolność.**

Dziesięć kolejnych, czytelnie wypełnionych kuponów — należy po skończeniu konkursu **przesłać w jednej kopercie na adres Redakcji „Głosu Robotniczego", Łódź, Piotrkowska 86, III piętro z napisem „KONKURS HISTORYCZNY".**

Wśród zwycięzców konkursu rozlosowane zostaną

CENNE NAGRODY

między innymi **APARAT FOTOGRAFICZNY, TECZKA SKÓRZANA, SERWIS STOŁOWY** i inne wartościowe nagrody.

Kiedy w Piotrogrodzie już wybuchło powstanie — w innym wielkim mieście, którego fragment przedstawia powyższe zdjęcie, bojowy ośrodek radziecki jeszcze w tym czasie nie istniał.

Na posiedzeniu tutejszego Komitetu Miejskiego Partii Bolszewików, obradującego w dniu 25 października (7 listopada), utworzono Bojowy Ośrodek Partyjny, o pełnomocnictwach dyktatorskich. Ośrodek ten — na wieść o zwycięskim wybuchu rewolucji w Piotrogrodzie — podjął natychmiast kroki przygotowawcze do działań bojowych.

Jak się nazywa to miasto? Jak się nazywa potężny zamek-warownia, którego fragment — w okresie walk październikowych — przedstawia zamieszczone wyżej zdjęcie?

KUPON

Imię i nazwisko ....
Zawód ....
Miejsce pracy ....
Dokładny adres ....
Zdjęcie przedstawia ....
....
....
....

Pierwsza liga kończy swe boje

Rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo pierwszej ligi dobiegają końca. Za dwie niedziele będziemy wiedzieli kto został mistrzem Polski i kto musi... pożegnać pierwszą ligę. Nie jest jednak wykluczone, że o tytule mistrza zadecyduje spotkanie na gruncie neutralnym. Dziś, w czwartek dnia 9 bm. w Chorzowie zmierzy się Unia z Ogniwem. Należy się liczyć ze zwycięstwem gospodarzy.

W niedzielę odbędą się dalsze spotkania.

ŁKS Włókniarz zmierzy się w Łodzi z Kolejarzem z Warszawy. Po meczu z Widzewem wydaje się nam, że łodzianie muszą zdobyć się na maksimum wysiłku, aby pokonać gości stołecznych.

Ogniwo gości Kolejarza z Poznania, z którym będzie miało trudną przeprawę. Liczymy na wygraną gości, lub wynik remisowy.

CWKS, przed którym stoi widmo spadku z ligi spotka się z Gwardią, której punkty są niemniej potrzebne niż wojskowym. Faworytem naszym jest zespół krakowski.

W Poznaniu tamtejszy **Związkowiec** gra z Górnikiem (Bytom). Gospodarzy nic już nie uratuje, a Górnikowi mogą się punkty przydać. Spodziewamy się jednak... zwycięstwa Związkowca.

Budowlani powinni uratować dwa punkty w spotkaniu ze Związkowcem krakowskim, który zdradza spadek formy.

Górnik (Radlin) może spłatać figla i jeden punkt wyrwać Unii, gdyż gra na swoim terenie.

Jak wynika z powyższego wszystkie spotkania przyszłej niedzieli zapowiadają się bardzo interesująco. Zresztą trudno się temu dziwić, końcowe rozgrywki są zwykle najciekawsze...

Rejestracja instruktorów pływania

Łódzki Okręgowy Związek Pływacki przeprowadza rejestrację trenerów, instruktorów i przodowników pływania, zamieszkałych na terenie Łodzi i woj. łódzkiego. Obowiązkowi rejestracji podlegają wszystkie osoby:

1) mające prawo samodzielnego prowadzenia nauki pływania lub treningów zawodników zaawansowanych,

2) przodownicy pływania, którzy zajęcia na pływalni mogą prowadzić tylko pod kierunkiem instruktora lub trenera.

Rejestrację przeprowadza sekretariat ŁOZP (Łódź, ul. Piotrkowska 125 — lokal Ligi Morskiej) w poniedziałki, środy i piątki od godz. 16 do 18, do dnia 17 bm. włącznie.

Zebranie wszystkich zarejestrowanych odbędzie się w dniu 19 bm. o godz. 9.30 w lokalu ŁOZP.

Przełożenie terminu Walnego Zgromadzenia PZP

Zapowiedziane na 12 bm. Walne Zgromadzenie PZP zostaje przełożone na termin późniejszy.

Wobec postanowionej reorganizacji struktury Związków Sportowych, na początku 1951 r. zostanie zwołane Walne Zgromadzenie PZP dla przekazania sekcji GKKF dotychczasowych agend.

GŁOS
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje: KOLEGIUM REDAKCYJNE.
Telefony:

Redaktor naczelny	216-14
Zastępca red. naczelnego	218-23
Sekretarz odpowiedzialny	219-05
Dział partyjny	216-19
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ściennych	219-42
Dział mutacji	223-29
Dział miejski i sportowy	254-21 wewn. 8 i 11
Dział ekonomiczny	218-11
Dział rolny	254-21 wewn. 9
Redakcja nocna	172-31

Kolportaż, Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22
Administracja 260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 104a, tel. 111-50 i 114-78
Wydawca RSW „Prasa"
Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.
Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa" Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 206-42.
Prenumeratę przyjmuje P.P.K. „Ruch" na konto P.K.O. Nr. VII-8832.

D1 22727